

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА НАУКОВІ КАДРИ

Орган парткому, ректорату,
комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського ордену Трудового
Червоного Прапора
державного університету
ім. І. І. Мечникова

РІК ВИДАННЯ
XXXIV

№ 27 (938)

19 ВЕРЕСНЯ

1968 р.

Ціна 2 коп.

ПРОЙШЛО ДВА ТИЖНІ

Розпочався новий навчальний рік. Але вже після декількох днів занять стало відомо про те, що потрібно допомогти трудівникам села в збиранні врожаю. І студенти перших та других курсів в бадьорому настрої, з веселими студентськими піснями виїхали в колгоспи та радгоспи області. Зараз там йде звичайне буденне трудове життя.

П'ятикурсники та четвертокурсники - історики своє перше вересня зустріли в школах, в установах, на заводах, де в них розпочалася стажистська практика.

Господарями просторих університетських аудиторій та лабораторій стали студенти третіх та четвертих курсів. З'явилися записи в зошитах, прочитано перші сторінки підручників, проведено перші в цьому навчальному році дослідження в лабораторіях. Йде пізнання незвіданого, засвоєння необхідного, що потім так стане в пригоді під час самостійної роботи.

У філологів, студентів романо-германської філології та істориків ще тільки читаються теоретичні курси. А у студентів

третього курсу фізичного факультету вже проводиться радіопрактикум та атомний практикум, на четвертому — напівпровідниковий та молекулярний.

У математиків почалися практичні заняття з теоретичної механіки та методів обчислень на третьому курсі, а у четвертокурсників — з обчислювальних машин та програмування.

Идуть повним ходом практичні заняття у хіміків, геологів, географів та біологів.

Заняття з суспільних дисциплін щойно починаються. Так, проведено перші семінари з історичного матеріалізму у третьокурсників-математиків та на геолого-географічному факультеті. Днями відбудеться перша перевірка засвоєння та опрацювання матеріалу з політекономії на четвертому курсі механіко-математичного факультету...

Так пройшло перших два тижні нового навчального року. Попереду — бурхливі дні напруженого студентського життя, нові добрі справи на честь 100-річчя від дня народження В. І. Леніна.

НА ЛАНАХ

ОДЕЩИНИ

ТАК ПРАЦЮЮТЬ НАШІ СТУДЕНТИ

ВЕЛИКИМ, напруженим життям живе колектив нашого університету. І хоча він зараз начебто розділений: частина студентів (перші і другі курси всіх факультетів) працюють на колгоспних і радгоспних полях, а частина — вчиться, слухає лекції, готується до семінарських і практичних занять, все ж кожний член нашого колективу — де б він не перебував — сповнений одним прагненням: трудитись, вчитись, виконувати свої обов'язки так, щоб зробити гідний внесок у всенародну підготовку до знаменної дати — сторіччя від дня народження Володимира Ілліча Леніна.

Так, саме під цим дивізом працюють зараз наші студенти на полях Одещини, допомагаючи колгоспам і радгоспам Іванівського, Комінтернівського та Кілійського районів в збиранні дарунків щедрої осені.

Продовження на 3-й стор.

МОЛОДЬ, КОМСОМОЛ І ДАЛІ З УСИЄЮ НАПОЛЕГЛИВІСТЮ ПОКЛИКАНІ ВИКОНУВАТИ ЗАПОВІТ ІЛЛІЧА — ВЧИТИСЯ, ВЧИТИСЯ І ВЧИТИСЯ, ГЛИБОКО І ТВОРЧО ОВОЛОДІВАТИ МАРКСИСТСЬКО-ЛЕНІНСЬКОЮ ТЕОРІЄЮ, НАЙНОВІШИМИ ДОСЯГНЕННЯМИ НАУКИ, ТЕХНІКИ І КУЛЬТУРИ, ГАРТУВАТИ СВОЮ ВОЛЮ І ХАРАКТЕР У СВІДОМІЙ ДИСЦИПЛІНОВАНІЙ ПРАЦІ.

З Постанови Центрального Комітету КПРС «ПРО ПІДГОТОВКУ ДО 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВОЛОДИМИРА ІЛЛІЧА ЛЕНІНА».

Рішенням парткому університету на Дошку пошани заносяться такі студенти:

1. Студенти другого курсу історичного факультету **ОЛЕКСІЙ НЕКРАСОВ** та **ІРИНА МОКРІДОВА**. Працюючи в колгоспі «Дружба» (село Краснознаменка Іванівського району), вони в день збирають близько 800 кілограмів винограду.

2. Студентки другого курсу хімічного факультету **НАДІЯ ТКАЧ**, **ТАМАРА ТКАЧУК**, **НІНА АЛЕКСЕЄНКО**, **КАЛИНА ВАЛЄВА** та **ГАЛЯ ТАРАСИШИНА**.

На виноградниках колгоспу «Рассвет» (село Василівка, Кілійського району) вони щоденно виконують норму на 150 процентів.

3. Студентки першого курсу філологічного факультету **ТАЯ КАЧКОВСЬКА**, **ОКСАНА ДЗИГІВСЬКА**. Працюючи на виноградниках колгоспу «Прогрес» (село Червоний Яр Кілійського району), вони щоденно виконують норму більше, ніж на 150 процентів.

4. Студенти першого курсу російського відділення філологічного факультету тт. **СЕМЕРКІН**, **КЕРСЕСЛЕР**, **МОТУЗЕНКО**, **БАРАБІЙ**. В колгоспі «Родина» (село Приозерне, Кілійського району), працюючи вантажниками виконують норму на 140—150 процентів.

НАШІ СТУДЕНТИ НА ЗБИРАННІ ВІНОГРАДУ.

Фото В. ШИШІНА.

ПЕРШОКУРСНИКИ.

ВИКЛАДАЧ.

КАФЕДРА.

ЩОРАЗУ на початку навчального року ми говоримо про першокурсників. Радіємо, бо до нас прийшло молоде покоління, яке жвавіми струмками оновлює все наше вузівське життя. Хвилюємось, сперечаємось, щоб знайти найбільш ефективні форми і методи включення першокурсників у навчальний процес.

Підстави для хвилювання є. Найбільший відсів буває на молодших курсах. Основна причина відсіву — неуспішність. І тут ми робимо традиційний висновок: школа погано готує молодь до навчання у вузі. Дуже легко і просто.

Але вже настав час змінити погляди на сучасну середню школу і підготовленість абітурієнтів. Наша школа дає своїм вихованцям добрі знання. Загальний рівень наукової підготовки у радянській школі, як відомо, вищий ніж у будь-якій капіталістичній країні.

І наші матеріали свідчать, що молоді люди, відібрані нами в університет, мають підготовку цілком достатню для навчання у вузі. І письмові роботи, і усні екзамени, і співбесіди з абітурієнтами переконливо доводять, що їх загальні знання шкільної програми знаходяться на рівні сучасних вимог.

А чому ж все-таки окремі першокурсники, переступивши поріг університетської аудиторії, ніби втрачають те, що мали на вступному екзамені, і ми їх кваліфікуємо як не підготовлених? Однозначної відповіді на це немає. Потрібно врахувати все: стан і наміри першокурсника і те, як ми, викладачі і кафедри, зустріли його, як розуміємо студента.

МИ ПРОВОДИЛИ анкетне опитування студентів нашого університету. Із відповідей на питання анонімної анкети ми довідуємось, що у частини студентів відбулося розчарування факультетом. «Мріяли про університет як про щось незвичайне, а тут та ж сама школа» — пише студент. «Деякі ідеали, про які я мріяв у школі, згасли вже на першому курсі» — говорить в іншій анкеті. Таких відповідей близько 20 процентів від усієї кількості анкет. Далше вивчення цього матеріалу показує, що розчаровані бувають не тільки студенти з невисокою успішністю, а й відмінники.

Який ми робимо з цього висновок? В роботі з першокурсниками головним буде не те, щоб навчити їх вести конспекти чи слухати лекцію, або показувати, як користуватись каталогом бібліотеки. Це речі елементарні і не складні. Важливішим буде читати для цих студентів лекції так, щоб вони з першого виступу професора чи викладача відчували різницю між вузівською наукою і шкільним предметом, дістали глибоке задоволення, ідучи з аудиторії. Отже, не спрощувати викладання на першому курсі потрібно, не зводити його до розгляду номенклатури знань, а вводити першокурсника у процес розвитку науки, за-

хоплювати глибиною ідей, силою теорії. Кожен скаже, що читати так лекції на першому курсі важко. Правильно. Але обов'язок кафедр в тому і полягає, щоб виділяти на перші курси найбільш кваліфікованих викладачів, майстрів педагогічної справи.

Вивчення знань і розвитку вступників до університету показує, що у частини з них більше розвинута пам'ять, ніж мислення. Знання є, а вміння робити узагальнення чи поставити якоесь проблемне питання, немає. Лише ті, хто брав активну участь в гуртках та олімпіадах в якійсь мірі відрізняються вмінням аналітично міркувати. Ця риса теж має бути врахована. Щоб підняти науковий рівень першокурсника, потрібно вводити в лекції й інші заняття методи дослідження, аналізу, власного пошуку. Догматичні лекції стримують розвиток мислення студента.

НАШІ АНКЕТИ дали можливість виявити також мотиви, якими керуються вступники, обираючи факультет. Ці відомості заслуговують на увагу. Всі відповіді можна поділити на три групи: 1) Хотів дістати вищу освіту — 20 процентів відповідей; 2) Хочу бути вчителем — 5 процентів і 3) Люблю історію (чи інший предмет) — 75 процентів. Як бачимо, переважна більшість вступників мріє про ту чи іншу науку і не думає над професією, яку вона здобуде на обраному факультеті. А п'ята частина вступників думає лише про вищу освіту взагалі. І, нарешті, вчительську професію обирало лише п'ять процентів вступників.

Отже, виникає дуже важлива педагогічна проблема. І має вирішуватись вона вже на першому курсі. Давати переконливе професійне спрямування у всіх науках і у виховній роботі на факультеті — це теж один з засобів попередження «розчарувань» і байдужості в навчанні. Проблема «знайти себе» у кожного студента вирішується, головним чином, під нашим чітким і цілеспрямованим впливом через навчальний процес і наукову роботу.

Відомо, що учні школи і студенти вузу негативно ставляться до формальних повчань, до менторського тону викладача. Анкетні дані свідчать, що на першокурсників дуже негативно враження справляє той викладач, який постійно їм нагадує, що вони ще не справжні студенти, або «нічого не знають», і, навпаки, викладач, що дає змогу першокурснику швидко відчути свої можливості, навіює йому впевненість у навчанні, як правило, швидко завоює до себе повагу і довіря. І такому викладачеві набагато

легше виховувати першокурсника, йому вірять і його поважають.

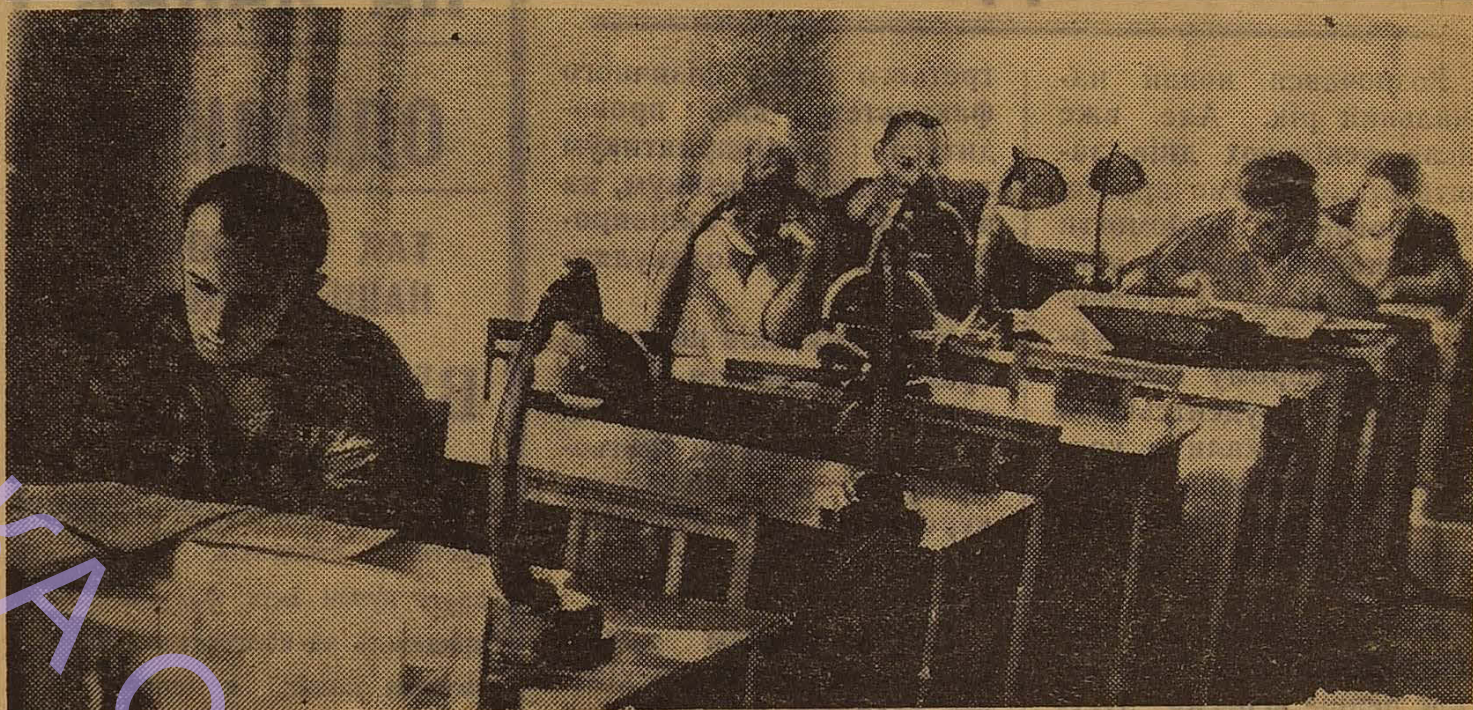
В цьому році на перших курсах навчатиметься багато робітників

і колгоспників. Можливо, що в деякому чому їх підготовка відрізняється від підготовленості інших студентів. Але досвідченим викладачам відомо, що колишні робітники чи колгоспники, коли до них буде здійснено правильний педагогічний підхід і не дорікати їм будуть, а всіляко допомагати, дуже швидко «вирівнюються» і вже на першому курсі стають кращими студентами.

спеціалізація, вивчаються спеціальні курси, студенти залучені до наукової роботи. А першокурсники часто не знають своїх кафедр. У них єдиний куратор — прикріплений викладач. Але є досвід інший, коли фахові кафедри знаходять методи зв'язку з першокурсниками, знають, як вони вчаться і які у них труднощі, а в деяких вузах і першокурсників залучають до наукової роботи. Такі зв'язки допомагають їм скоріше набутися перспективу оволодіння професією, а не триматись у вузьких рамках семестра.

Такі деякі педагогічні аспекти навчальної роботи на перших курсах.

Доцент І. КОБИЛЯЦЬКИЙ, завідувач кафедри педагогіки.

Значна частина наших студентів, яка не виїхала на колгоспні і радгоспні лани, продовжує навчання.

На фото: студенти в кабінеті філософії. Фото Г. МЯГКОВА.

НИКОЛОЗ БАРАТАШВІЛІ

ДО 150-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

СОНЯЧНИЙ Грузії випало велике щастя пишатися не одним своїм славетним сином. Шота Руставелі, Олександр Чавчавадзе, Акакій Церетелі — поети, які вже давно перейшли межі рідної грузинської літератури і належать всьому світові.

Сьогодні ми згадуємо ще одного велетня грузинської поезії, талановиту і мужню людину — Ніколоза Бараташвілі, відзначаючи 150-річчя від дня його народження.

Не досягши навіть тридцяти років, помер на чужині Бараташвілі. Тоненька книжечка віршів і одна поема «Доля Грузії» (до речі, видані вони були через 30 років після смерті автора) — ось і вся поетична спадщина поета. Але його пристрасне щире слово було початком нової ери в історії грузинської поезії, стало набуттям народу.

Творчість і доля поета злилися з долею його вітчизни, чудової Грузії...

Кажуть, що дитиною він бачив і чув Пушкіна, що йому був відомий другий Олександр Сергійович — закоханий у Грузію — Грибоедов. Невідомо точно, чи бачив він у Тбілісі Лермонтова, зате вірші його Бараташвілі добре знав і дуже любив.

Деякі любителі літературних та історичних паралелей охоче співставляють окремі сторони складної долі поета з життям Байрона,

Пушкіна, Лермонтова. Може якась схожість і має тут місце, але головне в тому, що Бараташвілі залишається самим собою. Це поет визначного таланту, з виразним своїм поетичним обличчям.

Самотність — постійний супутник Бараташвілі. Фізична вада (поламани у дитинстві ноги), обмануте кохання (рана, яка не зажила до самої смерті), невизначена праця чиновника в «експедиції суду і розправи» — все це наклало свій відбиток на творчість поета, але його особисте злилося з долею його вітчизни, його щире серце розмовляє з майбутнім, до якого поет лине на крилах Мераїні — чудового поетичного коня, що мчить крізь всі перепони до свободи. Думки про долю Грузії та її народ завжди хвилюють Ніколоза Бараташвілі. Пафос його поеми в тому, що тут відображено той момент в історії Грузії, коли вона пішла з Росією...

Всесоюзна Рада Миру вирішила провести святкування ювілею Бараташвілі. В Парижі видано збірку його творів французькою мовою у перекладах кращих поетів.

4 жовтня у Колонному залі Будинку Спілок відбудеться ювілейний вечір, присвячений 150-річчю від дня народження Ніколоза Бараташвілі.

Арк. ТУЛІН.

ПІД ЧАС КАНІКУЛ

Під час літніх канікул 20 студентів-відмінників факультету романо-германської філології та філологічного факультету на запрошення студентів педагогічного інституту міста Пльзень побували в Чехословаччині, а студенти цього інституту гостювали в Одесі. Такий обмін став традиційним — відбувається він уже втретє.

Нещодавно на факультеті романо-германської філології відбулась зустріч учасників цієї поїздки з їх товаришами. Керівник групи викладач Байдак, студенти Харитонова, Драгомирецький, Куміць, Хіміч та інші розповіли про ті місця, де вони побували, поділились враженнями від знайомств з громадянами країни. Виступи супроводжувались показом через проектор плівки, яку зняла студентка Гречина.

У наших студентів залишилось в Чехословаччині чимало хороших друзів, вірних ідеям соціалізму. Про це вони і говорили на вечорі.

О. ДОРОХІН.

НА ЛАНАХ ОДЕЩИНИ

Закінчення. Поч. на 1-й стор.

ТАК ПРАЦЮЮТЬ НАШІ СТУДЕНТИ

СЕЛО Іванівка. — Колгосп «Родина». Тут працює група студентів-біологів другого курсу. Керує ними В. А. Мічуріна.

Працюють юнаки і дівчата дружно, організовано, добре. Але приклад всім показують комуніст Цалоев і Півень. Вони перевищують норму.

В цьому ж колгоспі, але на полях, що прилягають до села Анастасівки, трудиться друга група біологів-другокурсників. І тут з самого початку робота пішла споро. Керівник групи І. Г. Гурський задовольний своїми підопічними, але особливо він виділяє студенток Зіну Павлик і Лену Таран.

Про інші студентські групи, які працюють на полях Іванівського і Комінтернівського районів, ми детально розповімо в найближчому номері газети. Сьогодні ж мова піде про тих, хто трудиться в Кілійському районі, допомагаючи колгоспам і радгоспам на збиранні винограду і помідорів, на очистці кукурудзи.

НЕВЕЛИКИЙ, в'юнкий автобус, пегляючи то по асфальту, то степовими дорогами, після довгого шляху зупинився, нарешті, в селі Новомиколаївка біля будинку, де розмістилася контора радгоспу «Дунайський».

Біля самого будинку зустріли ми веселих дівчат — студенток другого курсу російського відділення філологічного факультету. І хоча ще не було й п'ятої години, вони вже поверталися з роботи.

— Чому так рано з винограду, що трапилось?

Ці питання вяснилися в бесіді з керівником філологів Є. М. Прісовським. Справа в тому, що труд студентів тут не був ще добре налагоджений, як і індивідуальний облік виконання норм виробітку. Ось і йдуть з винограду ті, хто вважає, що норму він уже виконав...

Після тривалої розмови з Є. М. Прісовським і керівником радгоспу треба сподіватися, що неполадки в організації роботи студентів, які і в їх харчуванні, вже усунені.

І все ж, незважаючи на ці недоліки, філологи працюють непогано. Особливо заслуговує на похвалу Оля Талпа, Оля Івашенко, Людмила Мельник, Тамара Корхова, Євгенія Да-

ниленко і Людмила Клименко...

МИ ІДЕМО далі. Ось село Трудове. Колгосп «Маяк». На його ланах трудяться другокурсники юридичного факультету і студенти другого курсу фізичного факультету.

Керівник юристів Є. В. Додін потурбувався про побутове влаштування студентів. І це позитивно відбилось на їх роботі. Трудяться студенти добре, особливо, Усик і Усатенко. Заслужують на похвалу і Волохова та Труфанова.

Гірше йдуть справи у фізиків. Тут керівники груп не виявили належної наполегливості, не зуміли забезпечити потрібних побутових умов студентам. І працюють фізики в'яло, недружно, а окремі студенти і зовсім погано. Мельник і Фельдман зібрали за день тільки по 50 кілограмів винограду. Стільки ж виробили Селіванов і Петров. А студенти Алексеев-Попов та Кравцов вдвох зібрали за день... 59 кілограмів винограду (!).

Такий, з дозволу сказати, виробіток, природно, викликає обурення товаришів-однокурсників. І на зборах студенти вимагали від «сачків» змінити своє ставлення до праці. Серйозну розмову з ними, хто ухилиється роботи, мав проректор по учебній роботі О. В. Богатський, секретар парткому Л. Х. Калуст'ян і секретар комітету комсомолу Л. Бойченко. Вони попередили таких студентів, що, коли вони не будуть працювати в повну силу, то до них вживуть суворих заходів.

Так, фізики другого курсу можуть і повинні працювати не гірше студентів інших факультетів. І, якщо в них це до цього часу не виходило, то значна провина в тому голови і секретаря парторганізації колгоспу «Маяк». Вони виявили недопустиму безтурботність, не зробили всього, що повинні були зробити по влаштуванню побуту студентів. І з ними керівники університету мали серйозну розмову. Треба сказати, що в колгоспі «Маяк» зробили відповідні висновки з цієї розмови.

НАСТУПНОГО дня ми побували на острові Кислицькому. Тут на землях радгоспу імені Свердлова працюють

студенти другого курсу українського відділення і друга група російського відділення філологічного факультету. Після відвідин фізиків, тут, на острові, все радує — студенти прекрасно розміщені, годують їх добре, смачно і працюють вони так, що керівники радгоспу говорять: «Молодці!».

Очолує тут студентів доцент П. Маркушевський і викладач В. Махненко. Вони й розповіли нам, що всі 100 студентів відмінно працюють, заслуговують на похвалу, що зараз вечорами проводить репетиції художня самодіяльність і що найближчими днями студенти дадуть концерт для трудівників полів.

В доброму настрої, заряджені бадьорістю і життєрадістю студентів з острова Кислицького приїхали ми в село Василівка, де на землях колгоспу «Рас-

На винограднику.

свет» працюють хіміки-другокурсники на чолі з доцентом М. Корнеллі та А. Вільник. І у хіміків робота кипить. Дружно вони трудяться, прагнучи якомога кориснішим зробити своє перебування в колгоспі. Але особливо добре працюють Надя Ткач, Тамара Ткачук, Ніна Алексеєнко, Алла Семишина, Надя Зубченко, Алла Днячук. Вони збирають по 250—320 кілограмів винограду за день. А Калина Велева та Галя Тарасина ще більше — по 400 кілограмів винограду. Це — здорово!

І ЗНОВУ ми в дорозі. Швидко летить «Рафік». Вміло веде його важкими дорогами Анатолій Уманець. І ось село Червоний Яр. Колгосп «Прогрес». Зустріч зі студента-

Заступник декана філологічного факультету В. ДРОЗДОВСЬКИЙ в полі бесідує зі студентками.

ми перших груп перших курсів українського та російського відділень філологічного факультету (керівник доцент А. Москаленко). Зустріч радісна і гучна. Дуже задоволені юнаки і дівчата тому, що до них на виноградник привезли свіжі газети, що вони довідались і про останні університетські новини. Першокурсники навперебій розповідають, як вони працюють, як здружились тут і як хороше, що вони поїхали в колгосп.

Студенти самі називають прізвища тих, хто краще всіх працює. Ось вони: Тая Качковська, Оксана Дзигівська, Валя Дримова, Алла Голуб, Тая Абакумець.

— А потім всі хором наполягають на тому, щоб в числі кращих був названий і «шеф-повар» Льоня Колцун та його помічниця Неля Тараненко і Галя Лужанська. Смачну та поживну їжу готують вони однокурсникам, працюють біля плити, як то кажуть, від зорі до зорі.

Гамірно і весело проводжають нас першокурсники-філологи. Не хочеться залишати їх. Але попереду ще чимало кілометрів, зустрічей з іншими студентськими групами. І ми їдемо до села Приозерне.

Тут зустріч з філологами першого курсу російського відділення. Вони під керівництвом І. Р. Швеця працюють в колгоспі «Родина». Працюють, за рідким винятком, добре. З завданням справляються. Попереду інших йдуть: Люда Засименко, Катерина Тимошенко, Валя Майнова, Ганя Буякліні, Лариса Калюжна, Наташа Хоняк, Юра Кремльов, Вася Чупаков. Тон всьому хорошому тут задає комсорг Надя Малахова. Бойова, життєрадісна, вона на роботі — попереду, а у вільний час — організатор розумного відпочинку студентів.

Заслужують на похвалу тут хлопці, які працюють на вантажних роботах. Дуже добре відгукується керівник групи про Семикина, Керскеслера, Мотузенка, Барабія. Зате поганий відзив про студенток Іваненко та Островську. Працюють ці дівчата напівсили. І їм слід

підтягнутися, щоб не плестися в хвості групи.

З ФІЛОЛОГАМИ другої та третьої групи першого курсу українського відділення ми зустрілися на дорозі. Вони разом зі своїм керівником О. М. Карпенко поверталися після роботи на винограднику в село Десантне, в колгосп імені Мічуріна.

Колгоспний бригадир В. Небраєв задовольний роботою студентів. Особливо добре відгукується керівник групи про Лїду Свіщенко, Галину Зенченко, Галину Амеліну, Зинаїду Сергієнко, Тамару Власову, Олену Євтухову та Любову Продан. Ці дівчата — приклад для всіх. Вони щоденно виконують встановлену норму.

Вранці наступного дня ми потрапили в село Приморське, в колгосп «Росія». На землях цього крупного, багатогалузевого господарства працюють першокурсники-біологи.

Поселились вони на самому березі моря. Робочий день починається з зарядки і навіть морського купання, а потім — робота. Дружна, напружена, продуктивна.

Голова колгоспу задовольний біологами. Не скаржаться на своїх підопічних керівники студентів В. І. Дятлов та Н. Я. Головенко. Вони й називають прізвища тих, хто в перші дні показує високі результати в труді. Назвемо й ми цих студентів: Закрепа, Руденко, Базелян, Гусляков, Копитов, Цуркан, Скрипник і Чупрун.

Думається, що найближчими днями тут з'являться нові передовики праці, що біологи-першокурсники працюватимуть ще краще.

ТРИ ДНІ їздили ми полями, зустрічалися зі студентами, спостерігали за їх роботою. Вражень багато. Але головне, що впадає у вічі — це прагнення студентів справитись з наміченим завданням, якомога краще допомогти колгоспам і радгоспам у збиранні врожаю, славними трудовими ділами зустріти 50-річчя ВЛКСМ, гідно підготуватися до знаменної дати — 100-річчя від дня народження В. І. Леніна.

Ю. САМОЙЛОВ.

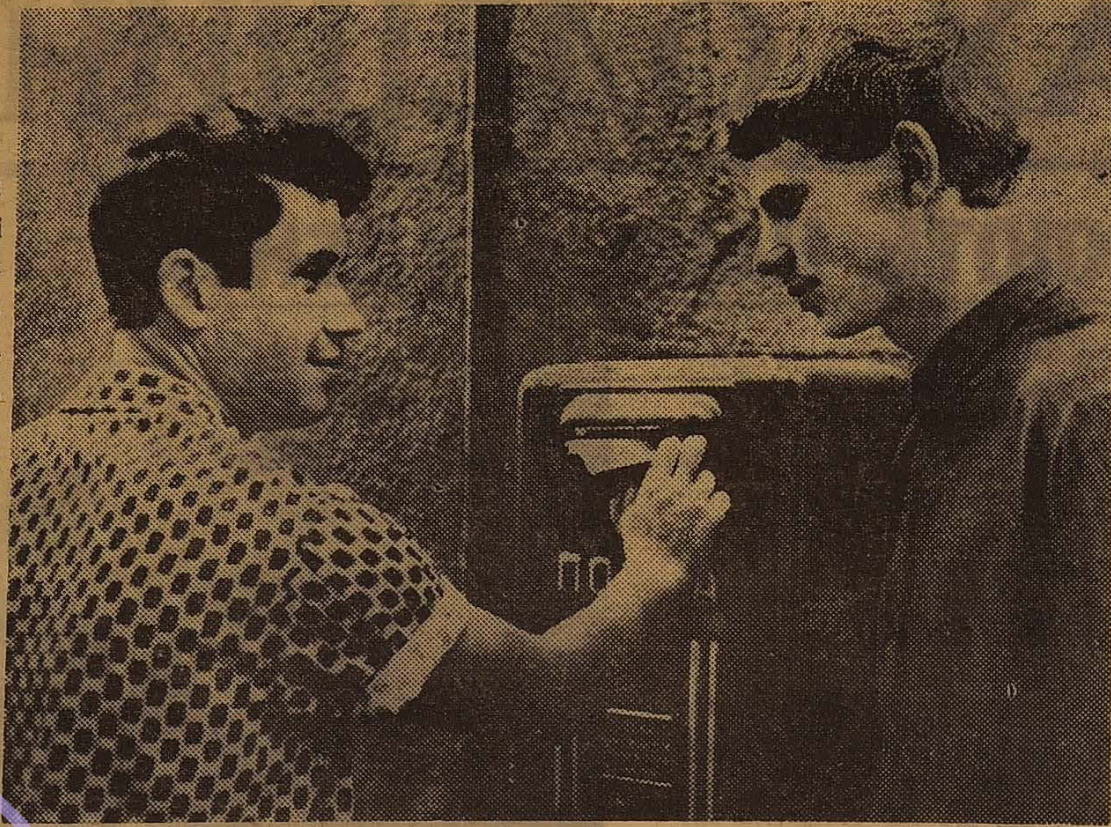
Фото В. ШИШНА.

ГАЗЕТИ ПРИЙШЛИ.

Пройшло понад два тижні з того часу, як ці юнаки стали студентами нашого університету. Тепер вони на сільськогосподарських роботах. Про перші дні, проведені в університеті, про свої перші враження вони повідомляють рідних в листі.

ПРОЧИТАЙТЕ — ЦЕ ЦІКАВО!

ЗНАХІДКИ ПИСЬМЕННИКА

Значний інтерес викликає невеличка книжечка одеського письменника Григорія Зленка «Нетлінне» в першу чергу своїм оригінальним висвітленням давно забутих людей, подій, книжок, видань, речей...

Молодий автор якимось по-своєму скупими фарбами, але дуже чіткими й виразними мазками, майстерно вміє поставити раптом нас перед цілком природним фактом того, що і колись, навіть дуже давно (скажімо у XIX столітті), окремі люди жили напруженим громадським життям своєї епохи, користувалися популярністю серед своїх сучасників, мали певний авторитет, хоча для переважної більшості сьогочасного людства, як це не трагічно, вони абсолютно невідомі, начебто їх і зовсім не існувало.

Так, для Г. Д. Зленка не існує забутих і забутого. В міру свого певного відношенні специфічного таланту він вміє провести тонкий аналіз давно призабутого діяння, якимось чином воскресити його, надихнути хвилюваннями сьгоднішніх буднів, встановити, так би мовити, історичну істину, поставити все на своє місце.

Особливо хочеться звернути увагу на те, що значна частина оповідань цього збірника в тій чи іншій мірі пов'язана з місцевим, одеським сюжетом. Тут і розповідь про славетний «Итало-руський словарь» Доменіко Де-Віво, виданий у нашому рідному місті в 1894 році. Це саме той словник, який містився в бібліотеці кремлівського кабінету Володимира Ілліча Леніна; про рідкісні одеські видання «Слова о полку Ігоревім» (а їх, до речі, існує аж три!); про видатного дореволюційного українського бібліографа, який довгий час перебував в нашому місті, де саме й створив свою загальновідому «Шевченкіану», — Михайла Федоровича Комарова.

Подані в книжці й цікаві деталі з історії будівництва пам'ятника відомого кожному одеситові майже з самого дня народження до-

ку де Рішельє. Зустрічаємо хвилюючі сторінки про трохі призабутого, але дуже талановитого українського графіка Амвросія Ждаху, який дві третини свого життя провів у нашому місті, де й помер у 1927 році. Є тут і цікаві розповідки про одного із перших, хто надав українській фортепіанній музиці виразних професійних рис — Василя Пашенка; про одеський період життя загальновідомого нашого композитора Петра Івановича Ніщинського; про народного самородка, винахідника кіно, механіка тогочасного Новоросійського університету Йосипа Андрійовича Тимченка; про чарівного чудодія Володимира Петровича Філатова і про цілий ряд яскравих сторінок з «Одесики».

Можна було б вказати й ще на цілий ряд інших вдалих знахідок пильного автора, проте, очевидно, і сказаного цілком досить, щоб переконатися в тому, наскільки потрібну справу зробив Г. Д. Зленко, ожививши призабуте, не давши назавжди канути у Лету іменам тих, хто віддавав свій розум, талант, здоров'я й життя на благо народу, Батьківщини. І робить все це письменник яскраво, соковитою українською мовою, з обережним почуттям інтелігентного такту міри.

Нам вважається, що книжечку Зленка з особливим захопленням та інтересом прочитають саме ті наші першокурсники, які щойно прибули до Одеси. Новели, оповідання, розповіді збірника «Нетлінне» примусять їх якимось чином інакше глянути на наше чудове й багатогранне у своїй бурхливій історії місто, ще сильніше покохати його.

Перший розділ зленківської книги має назву «Книги мають долю». Твердо віримо в те, що і збірник Григорія Зленка матиме щасливу долю — він довго служитиме всім тим, кого цікавить історія рідного краю, рідного народу.

Доцент М. ПАВЛЮК,
старший науковий співробітник університету.

КЛУБ ЦІКАВИХ ЗУСТРІЧЕЙ

На філологічному факультеті при кафедрі російської літератури створено клуб цікавих зустрічей.

Перше його засідання відбудеться найближчими днями. На засіданні мова йтиме про літературу і боротьбу двох ідеологій. Студенти — члени клубу зустрінуться з письменниками І. Гайдаєнком та І. Рядченком. До речі, про їх творчість деякі студенти пишуть дипломні роботи.

КОРОТКО

ДНЯМИ в нашому університеті розпочав роботу республіканський симпозиум з диференціальних рівнянь. Учасники симпозиуму працюють в трьох секціях. На їх засіданнях буде заслухано понад 150 доповідей і повідомлень.

* * *

НОВУ КАФЕДРУ загального слов'янського мовознавства створено на філологічному факультеті нашого університету. Завідує кафедрою доктор філологічних наук, професор Юрій Олександрович Карпенко.

* * *

РОЗПОЧАЛИ РОБОТУ гуртки наукового студентського товариства механіко-математичного факультету.

Нещодавно відбулось засідання гуртка з краєвих задач для студентів фізики рівнянь математичної фізики. Доповідь на тему «Диференціювання та інтегрування абстрактних функцій числового аргументу» зробив А. Семенцов.

Найближчим часом почнуть свою роботу й інші гуртки факультету.

* * *

В КАБІНЕТІ мистецтвознавства відновлюється читання курсів історії російського мистецтва, історії російського театру, історії українського мистецтва та історії зарубіжного мистецтва.

НАШ КОНКУРС:

„ЮНІСТЬ“

ЮНОСТЬ,

НАША СВЕТЛАЯ

ЮНОСТЬ,

ТЫ ОДНАЖДЫ

НАВСЕГДА

НАМ ДАНА.

ЮНІСТЬ — пора сподівань, пошуків, роздумів про життя і про себе, час, коли формуються суспільні ідеали, громадянська свідомість, час вибору шляху.

ДОРОГІ ДРУЗИ!

Ректорат, партком, комітет комсомолу, профком та редакція газети «За наукові кадри» оголошують конкурс на кращий твір про юність, про молодь, про комсомол.

В будь-якому жанрі і формі — ліричному вірші чи пісні, поемі чи оповіданні, нарисі, фотографії чи малюнку — розкажіть про себе і своїх товаришів по університету, про те, як ви живете, вчитеся, дружите, берете участь в роботі комсомолу.

НАШ КОНКУРС ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ П'ЯТИДЕСЯТИРІЧЧЮ ВЛКСМ, і ми хочемо, щоб у присланих творах відображалися етапи героїчного шляху комсомолу і ті прояви по-справжньому комсомольського ставлення до людей і справи, з якими ви зустрічаєтесь в житті сьогодні, а також ваші уявлення про те, що є найбільш цінним в молодій людині, вашому сучаснику-студентові, яким він повинен бути, якщо йому комсомолец ім'я.

Кращі твори будуть надруковані у нашій газеті, а семеро з них — удостоєні премій.

Встановлено такі премії:

ОДНА ПЕРША — 30 крб.;

ДВІ ДРУГИХ — по 15 крб.;

ЧОТИРИ ТРЕТІХ — по 10 крб.

Підсумки конкурсу будуть підведені напередодні 50-річчя ВЛКСМ, в жовтні 1968 року.

ЖЮРІ КОНКУРСУ.

ВСІМ, ВСІМ, ВСІМ!

СТУДЕНТАМ ВСІХ КУРСІВ І ФАКУЛЬТЕТІВ! ВИКЛАДАЧАМ І ВЧЕНИМ УНІВЕРСИТЕТУ! ВСІМ, ХТО СХИЛЬНИЙ ВИСЛОВЛЮВАТИ СВОЇ ДУМКИ НА ПАПЕРІ ТА ВВАЖАЄ, ЩО ВОНИ ЯВЛЯЮТЬ СОБОЮ ПЕВНИЙ ІНТЕРЕС ДЛЯ ІНШИХ.

МИ ЗАПРОШУЄМО ВАС СПІВРОБІТНИЧАТИ В НАШІЙ ГАЗЕТІ, СТАТИ НАШИМ КОРЕСПОНДЕНТОМ, ДЛЯ ЦЬОГО ПОТРІБНІ ЛИШЕ БАЖАННЯ ТА ЛЮБОВ ДО НЕСПОКІЙНОЇ, АЛЕ ЖВАВОЇ ЖУРНАЛІСТСЬКОЇ СПРАВИ.

МИ ЗАПРОШУЄМО НЕ ТІЛЬКИ ТИХ, ХТО

ПРАЦЮВАВ У ГАЗЕТІ, ЗНАЙДУТЬСЯ ЦІКАВІ ДОРУЧЕННЯ І ДЛЯ ТОГО, ХТО НЕ ПИСАВ У СВОЄМУ ЖИТТІ ЖОДНОЇ ЗАМІТКИ В ГАЗЕТУ. А СКІЛЬКИ ЦІКАВИХ СПРАВ У НАС Є ДЛЯ ТИХ, ХТО ЗАХОПЛЮЄТЬСЯ ФОТОГРАФІЄЮ, МАЛЮВАННЯМИ!

ЧЕКАЄМО ВАС, ДРУЗИ, В РЕДАКЦІЇ.

ЗНАЙТИ НАС ПРОСТО: ВУЛИЦЯ ПЕТРА ВЕЛИКОГО, № 2, ГОЛОВНИЙ КОРПУС УНІВЕРСИТЕТУ, КІМНАТА № 31.

НАШ ТЕЛЕФОН: КОМУТАТОР ОДУ 3-90-78 АБО 3-90-88, ПРОСИТИ РЕДАКЦІЮ «ЗНК».

ПРИХОДЬТЕ, ПИШІТЬ, ДЗВОНІТЬ!